

[Miljøministeren]

rer hr. Duetofts argument, for hr. Duetoft siger, at så længe rapporterne ikke er kommet, bliver det en flyvsk, ukonkret kampagne, der vil foregå. Det er jeg ikke enig i. Det er rigtigt, og det har jeg også i andre sammenhænge understreget, at det ikke er på alle områder, at vi har et totalt beslutningsgrundlag, men vi har nok til at kunne handle, og på en lang række områder kan vi se at det er nødvendigt at handle nu, ellers bliver det for sent. På miljøområdet er der mere end på mange andre områder tale om en virkning ud over selve det at stoppe. Det allerklareste eksempel havde vi, dengang vi forbød anvendelsen af DDT, og hvor vi så, at indholdet af DDT steg i dyr og planter, efter at vi havde stoppet forbruget her i landet. Derfor er det meget vigtigt, at vi får sagt stop i tide, inden vi står umiddelbart over for katastrofen, for så kan det være for sent, og så kan vi måske ikke klare tingene. Derfor kan vi sagtens lave en fornuftig kampagne, selv om vi også parallelt hermed prøver på at udbygge vores videngrundlag og vores værktøjer og vores muligheder for at undersøge tingene nærmere. Så jeg synes egentlig, at jeg vil opfordre hr. Duetoft til alligevel at stemme for dagsordenen. I hvert fald synes jeg ikke, den argumentation, der kom, er rigtig, for heldigvis kan der gøres noget, og der kan allerede sættes noget i gang i dag.

Det er rigtigt, at Loméaftalen kan inddrages i denne diskussion om bæredygtig udvikling, og den bliver det også. Jeg synes bare, at det er vigtigt, at vi ikke kun hæfter os ved det internationale perspektiv eller ulandsperspektivet, for så går det galt. Det er de industrialiserede lande, der skal forpligte sig, ellers hjælper det overhovedet ikke. Vi kan ikke overlade denne proces til ulandene, men det, vi kan gøre, er at prøve at hjælpe dem til ikke at lave de samme skader, som vi selv har lavet. Der kan vi sætte ind. Men ellers er det os, der skal foretage omstillingen.

Hr. Duetoft siger endvidere, at de større enheder giver miljøproblemer. Ikke nødvendigvis. Det kommer i hvert fald an på, hvordan man håndterer dem. Måske har jeg misforstået noget af det, hr. Duetoft sagde. Men store enheder kan naturligvis give store miljøproblemer. Til gengæld bliver der også nogle teknologiske muligheder i de store enheder for netop at håndtere miljøproblemerne, nogle teknologiske muligheder, som vi har set det kan være vanskeligt af omkostningsmæssige grunde at få

gennemført i de mindre enheder. Så det er et meget nuanceret billede, næsten heldigvis, kan man sige.

Til hr. Glønborg vil jeg sige tak for indlægget og navnlig for præciseringen af, at vi alle har et medansvar. Det er kernen i det, at vi alle har et medansvar, og at vi skal påtage os dette ansvar for vor klode. Jeg er klar over, at hr. Glønborg bruger lidt andre glosor, end jeg gør, men jeg forstår alligevel hovedindholdet i, hvad hr. Glønborg sagde, at vi alle skal påtage os et medansvar for, at denne klode kan overleve. Det synes jeg også er det vigtige budskab i Brundtlandrapporten.

Til hr. Rosing vil jeg sige, at jeg er enig i, at der i Grønland er sat en lang række initiativer i gang, og jeg synes, det er løfterigt, at man på den måde er begyndt at håndtere problemerne i Grønland på eget initiativ.

Til hr. Helge Mortensen vil jeg blot sige, at det er selvfølgelig fristende at kommentere, hvordan miljøpolitikken var i begyndelsen af 1970'erne, da Socialdemokratiet havde ansvaret for den, men af hensyn til Socialdemokratiet tror jeg jeg vil undlade at gå dybere i bemærkningerne, men blot sige, at Det Radikale Venstre i hvert fald påtager sig et medansvar for, at det socialdemokratiske beslutningsforslag om at indføre atomkraft ikke blev gennemført.

Når det drejer sig om rensningsområdet, som jeg forstod var specielt rensning for svovl og kvælstof, kan det være rigtigt at sige, at der kommer rensningsteknikker, der selvfølgelig vil muliggøre lavere svovl- og NO_x-udslip end det, vi ser i dag, og at det måske kunne have været præciseret tydeligere.

Til hr. Trøjborg vil jeg sige, at kommunerne igangsætter en lang række ting 1. januar 1990 netop på affaldsområdet, og det er ikke sådan, at det ikke er politisk, når det drejer sig om affald.

Når det er sagt, vil jeg sige, at jeg synes, det er helt afgørende, når vi diskuterer hele spørgsmålet om affald, at vi får sat ind med renere teknologi. Det er den eneste rigtige løsning på affaldsområdet. Vi kan ikke i det lange løb rense eller deponere os ud af miljøproblemerne. Det er nødvendigt, at vi sætter ind ved kilden, og det forstår jeg at hr. Trøjborg også er enig i. Vi står selvfølgelig med en lang række konkrete affaldsproblemer, som vi skal have løst på en eller anden fornuftig vis, men jeg har tillid til, at